

Bijbelrooster dinsdag 6 juni t/m maandag 12 juni

Thema: Beginnen in Jeruzalem

Dinsdag 6 juni – De discipelen uitgezonden

En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem – Lukas 24: 47

De Heere Jezus is opgestaan uit de doden. Op de paasmorgen is Zijn overwinning op de dood, de hel en de duivel duidelijk gebleken. De Heere Jezus is opgewekt door Zijn Vader en Hij is opgestaan door eigen kracht. Niets kon Zijn opstanding tegenhouden. Hij is de Paasvorst. Hij heeft volkomen overwonnen.

De dood en de opstanding van de Heere Jezus zijn heilsfeiten. Zondaren kunnen zalig worden omdat de Heere Jezus de zaligheid heeft verworven. Die boodschap moeten de discipelen gaan prediken. Door Woord en Geest zal de gemeente van God vergaderd worden. Die gemeente wordt bekendgemaakt met de eis van de waarachtige bekering. Ook moet worden gepredikt de vergeving der zonden in het bloed van de Heere Jezus. Bekering tot God en de verzoening met God is de grote inhoud van de Bijbelse prediking. Deze boodschap zal komen tot alle volken. Wereldwijd zal de boodschap des heils zich uitstrekken.

De Heere Jezus zegt dat de discipelen moeten beginnen in... Jeruzalem. Wat een wonder! Jeruzalem heeft de Heere Jezus verworpen en gedood. In Jeruzalem woonden eigenlijk de meest verloren mensen. Het zijn mensen die zich verhard hebben onder Zijn prediking. Het zijn moordenaars. Juist die mensen moeten en mogen het eerst de boodschap van het heil horen. Het is een onbegrijpelijk voorbeeld van de lankmoedigheid en het geduld van God. Aan de slechtste mensen wordt het eerst de boodschap van het heil gebracht.

De Heere Jezus is gekomen om het verlorene te zoeken. Die boodschap komt dagelijks tot ons. Wat doe jij daarmee?

Op de Pinksterdag vroeg drieduizend mensen wat zij doen moesten om zalig te worden. Toen bleek dat God nog slechte mensen wilde bekeren. Die God leeft nog!

Lezen: Lukas 24: 36-53

Dinsdag 7 juni – Hemelvaart

En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen. – Handelingen 1:9

Na de opstanding is de Heere Jezus nog veertig dagen op deze aarde geweest. Daarna wordt Hij dopgenomen in de hemel. Daar hebben we met Hemelvaartsdag over nagedacht. God de Vader haalt Zijn heilig Kind Jezus thuis. Door de hemelvaart is de gebroken verbinding tussen de hemel en de aarde hersteld. De Heere Jezus is in het binnenste heiligdom als Voorbidder voor Zijn Kerk.

Hij werd opgenomen daar zij het zagen. Het is een afscheid. Naar Zijn menselijke natuur verlaat de Heere deze aarde. Gewoonlijk is afscheid nemen iets droevigs. Dat doet pijn. Maar hier gebeurt het tegendeel. De discipelen keren terug naar Jeruzalem met grote blijdschap! Deze blijdschap is vrucht van de zegen die de Heere achterlaat. Met zegenende handen is Hij opgevaren. Hij geeft aan Zijn kinderen allerlei gaven. In hun hart voelen de discipelen dat hun Heere en Heiland hen nooit verlaten zal. Bovendien zal Hij eenmaal terugkomen op de wolken des hemels (vers 11). Dan zal Hij voor altijd triomferen over al Zijn vijanden. Dan ook zullen Zijn kinderen altijd bij Hem zijn. Wat een heerlijk vooruitzicht voor de kinderen van God. Die toekomst kan soms het hart vervullen. Dan zijn Gods

kinderen daarmee werkzaam in het gebed.

Wat een wonder is het dat een wolk de Heere heeft weggenomen. Een muur is ondoordringbaar, maar een wolk niet. De wolk is een aansporing om te volharden in het gebed. Dat gebed zal niet verstommen tot op de dag dat de Heere wederkomt. Ken jij ook dat verlangen en dat aanhoudende gebed om de grote dag des Heeren? *En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet* (Openbaring 22:17).

Lezen: Handelingen 1: 4-14

Donderdag 8 juni – Pinksteren

En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest – Handelingen 2:4a

Op de Pinksterdag is de Heilige Geest uitgestort. God de Heilige Geest is gaan wonen in de gemeente. De kerk des Heeren is wereldwijd geworden. Pinksteren is de vervulling met de Heilige Geest.

Op de Pinksterdag gebeuren er wonderlijke dingen. We zien en horen vele zaken. Het meest opmerkelijke is echter het gedrag van de discipelen. Vijftig dagen geleden waren ze voor een bende soldaten op de vlucht gegaan. Veertig dagen geleden zaten ze achter gesloten deuren in Jeruzalem. Op de Pinksterdag echter spreken en getuigen ze vrijmoedig van de grote werken Gods. Wat een verandering. Hoe is deze verandering te verklaren? Zijn de discipelen moediger geworden? Hebben ze elkaar wat moed in gepraat? Zijn het plotseling helden geworden?

Niets van dat alles. De tekst zegt: *Zij werden vervuld met de Heilige Geest*. De Heilige Geest heeft de discipelen vervuld. Daardoor zijn zij persoonlijk overtuigd van de vrede met God in het bloed van Christus. Maar ze zijn ook ambtelijk bekwaam gemaakt voor het grote werk van de prediking. De Heilige Geest legt beslag op deze mensen om Gods grote Naam te verheerlijken. En zij werden vervuld, dat wil zeggen: zij werden “vol” van de Heilige Geest.

Deze Geest werk nog. Ook nu is Hij nog steeds de Geest van Christus. Nog steeds legt Hij beslag op mensen. Heeft Hij al Zijn intrek genomen in jouw hart? Werd e bede om de Pinkstergeest al praktijk in jouw leven? Deze Geest hebben we nodig: *Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods* (Romeinen 8:14).

Lezen: Handelingen 2: 1-13

Vrijdag 9 juni – Zalig worden

En het zal zijn, dat een iegelijk, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden. – Handelingen 2: 21

Wie zullen er zalig worden? Dat is een belangrijke vraag. Een vraag die we niet naast ons neer kunnen leggen. Een vraag waar we veel mee bezig moeten zijn. Een vraag waarop je persoonlijk een antwoord moet hebben. Zalig staat tegenover rampzalig. Zalig worden betekent gered worden. Het is verlost worden van het grootste kwaad (de zonde) en gebracht worden tot het hoogste goed (de gemeenschap met God). Door de zondeval is elk mens rampzalig. Een mens is een vijand van God. Wij staan met de rug naar God toe. Wij zondigen met gedachten, woorden en werken. Wij zijn zelfs zonde. God is vertoornd over de zonde. Hij zal de zonde zeker en schrikkelijk straffen met tijdelijke en eeuwige straf.

Wie zullen er echter behouden worden? Dat zijn de uitverkorenen, de gelovigen, de wedergeborenen. Hoe weet je nu of je wedergeboren en uitverkoren bent?

Petrus gaat zulke mensen in zijn rede op de Pinksterdag omschrijven. Het zijn aanroepers van de Naam van de Heere. In de Bijbel worden zulke aanroepers beschreven: *De banden des doods hadden mij omvangen en de angsten der hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis. Maar ik riep de Naam des Heere aan, zeggende: Och, Heere, bevrijd mijn ziel* (Psalm 116: 3-4). Aanroepen is uit de diepte en de verlorenheid vragen naar God. Aanroepers zijn mensen die niet kunnen bestaan voor God, maar die ook niet kunnen leven zonder God. Het zijn mensen die schreeuwen tot God. Ken jij jezelf als zo'n aanroeper?

De boodschap van Petrus heeft betekenis voor iedereen. Petrus zegt: een iegelijk. Dat is onbeperkt. Daarvan is niemand uitgezonderd. *En roep Mij aan in de dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren* (Psalm 50: 15).

Lezen: Handelingen 2: 14-36

Zaterdag 10 juni – de eerste Pinksterpreek

En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen – Handelingen 2:38

De preek van Petrus op de Pinksterdag is een eerlijke preek. Petrus legt de gebeurtenissen van deze dag uit. Hij laat zien dat de uitstorting van de Heilige Geest de vervulling is van Gods beloften in het Oude Testament. Tenslotte geeft hij een toepassing. Jezus is de Christus (de lang verwachte Messias) en *die Jezus hebt gij gekruis*. De mensen van Jeruzalem komen in de beklagdenbank. Ronduit zegt Petrus: jullie zijn moordenaars, jullie hebben de Messias gekruist.

Door Gods Geest maakt deze eerlijke boodschap diepe indruk. De mensen worden verslagen in het hart.: ze weten dat Petrus de waarheid spreekt. Ben jij zo wel eens de kerk uitgegaan?

Wat is de reactie van Petrus op de verslagenheid van de mensen in Jeruzalem? Petrus zegt niet: 'Wat fijn dat u zo bent. Het komt wel goed.' Want verslagenheid hoeft nog niet altijd bekering te betekenen. Petrus zegt ook niet: 'Het is allemaal niets'. Nee, Petrus wijst op bekering en geloof. Bekering, vernieuwing, omkering is nodig. Bekering is een afkeer van de zonde en een wederkeer tot God. Dat kan een mens niet van zichzelf. Daarvoor is hulp nodig van een Held. Die Held is Christus. Jezus is verhoogd om Israël te géven bekering en vergeving der zonden (Handelingen 5:31). Heeft de schuld van je leven je al gebracht aan de voeten van deze Zaligmaker? Is Hij al onmisbaar en dierbaar geworden in je leven? Wie deze Zaligmaker door het oog mag leren kennen, is een goddeloze in eigen oog. Hij heeft zware straf verdiend. Die gaat echter ook leren dat in Christus voor de grootste der zondaren behoudenis is. Rijk en ruim! *Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was* (Lukas 19:10)

Lezen: Handelingen 2: 37-47

Zondag 11 juni – de grote Geneesheer

En Petrus zeide: Zilver en goud heb ik niet, maar hetgeen ik heb, dat geef ik u: In de Naam van Jezus Christus, de Nazarener, sta op en wandel! – Handelingen 3: 6

Het zal voor de inwoners van Jeruzalem een opmerkelijk gebeuren zijn geweest. Een kreupele man, die wellicht al vele jaren aan de Schone poort van de tempel heeft gelegen gaat wandelend en springend en God lovend door de tempel en door Jeruzalem. Het is een groot wonder. Daar zal ieder

het wel over eens zijn. Wie heeft dit wonder gewerkt? Waar komt dit wonderlijke gebeuren vandaan? Het woord van Petrus is duidelijk. Het is niet door zilver of goud gebeurd. Het is ook niet door deskundige doktoren verricht. Elk menselijk middel is hier uitgesloten. Deze man is hersteld in de Naam van Jezus Christus. Jezus Christus is de Heiland van hopeloze en ongeneeslijke gevallen. Dat is de boodschap die Petrus onmiddellijk aan deze gebeurtenis verbindt (vers 11 e.v.).

Hopeloze gevallen zijn het voorwerp van Jezus' macht. Wie zichzelf nog redden kan en zichzelf op de been houdt, heeft geen behoefte aan deze Zaligmaker. Die echter, net als de bloedvloeiende vrouw, na twaalf jaar tobben geld en gezondheid is kwijtgeraakt, vindt in deze Geneesheer alles wat hij nodig heeft.

Heb jij al leren wanhopen aan jezelf? Kreeg je al een walg van jezelf? Zijn zelfs de heiligste dingen nog zonde en schuld? Klaagt je kerkgang, je gebed, je bijbellezende je aan? Is het allemaal tekort, tekort...

Weet je niet meer hoe het verder moet? Is het vastgelopen?

Hoor dan naar de stem van deze Zaligmaker. Hij is voor slechte en goddeloze mensen gekomen. Vrij, rijk en ruim wil Hij zondaren zalig maken. Dat doet Hij volkómen. Dat doet Hij gehéél. Dat doet Hij tot eer van God en dat doet Hij tot zaligheid van zondaarszielen. *Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar zondaren tot bekering* (Lukas 5:32).

Lezen: Handelingen 3: 1-10

Maandag 12 juni – Saulus geroepen

En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En de Heere zeide: Ik ben Jezus, Die gij vervolgt. Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan. – Handelingen 9: 5

Saulus van Tarsen is op weg naar Damaskus. Op deze reis zet de Heere Jezus Saulus stil (vers 4). Het zaligmakende werk is altijd een krachtig werk van de Heere Jezus. Hij begint en Hij voltooit het zaligen van een verloren zondaar. Door de Geest van Christus worden zondaren zaligmakend getroffen.

Opmerkelijk zijn de eerste woorden die Saulus uitspreekt. Hij zegt: *Wie zijt Gij, Heere?* Kende Saulus Jezus niet? Had hij nog nooit van Jezus gehoord? Was Jezus voor hem een onbekende? Saulus had juist heel veel van Jezus gehoord. Hij is op weg om de volgelingen van Jezus te doden. Toch zegt hij dat hij Jezus niet kent.

Hoe moeten we de vraag van Saulus verstaan? Er ligt in deze vraag een belangrijke les voor het geestelijke leven. Een les die al Gods kinderne leren. De les is, dat de mens veel van Jezus weten kan, maar dat hij Hem niet persoonlijk als Zijn Zaligmaker kent.

Wanneer de Heere een mens wederbaart, dan krijgt zo iemand met God te doen. Hij heeft gezondigd tegen God. Hij wordt ook zondaar voor God. Rusteloos is zo'n mens op zoek naar heil en redding.

Waar ligt dan het behoud? Dat ligt in Jezus, maar hoe wordt Jezus nu mijn Zaligmaker? Dat is de grote vraag van de ziel. Dat is ook een grote verborgenheid. Die verborgenheid gaat een overtuigende ziel beleven. Iedereen zou wel zalig kunnen worden, maar hoe hij zalig moet worden dat is hem onbekend.

Deze vraag komt tot een oplossing, doordat Jezus Zich in de nood van het leven gaat openbaren aan de ziel (Galaten 1: 15-16). Zalig voorrecht en onbevattelijk ogenblik als de Heere Zich zo wegschenkt:

*'k Heb alles verloren,
maar Jezus verkoren,
Wiens eigen ik ben.'*

Lezen: Handelingen 9: 1-16